

ненормално, здравето съ болното. Тя се страхуваше, че не може да отговори какво е той точно!

На улицата спираха нѣколко автомобиля, по стълбитѣ за горния етажъ се чуваха постоянно стѣпки. Гоститѣ на Здравеви пристигаха.

Когато госпожа Струмска се качи горе, завари етажътъ вече много оживенъ. Домакинитѣ бѣха разтворили стайтѣ къмъ вестибюла и чрезъ преходнитѣ врати бѣха приспособили цѣлия етажъ въ единъ салонъ съ най-разнообразни кѣтчета.

Господинъ Здравевъ, който въ момента говорѣше въ вестибюла, посрещна Надя много сърдечно. Веднага попита и за съпруга. Трѣбваше да му се обясни защо не е дошълъ. Той каза, че е чулъ за болестъта му, но мислѣлъ, всичко е минало. После заключи:

— Ася излѣзе слабъ. Вѣрно е, че много нерви трѣбваше да се изхабятъ.

Той говорѣше така, каточели самъ е изхабилъ много нерви. Изобщо, той се държеше не само като домакинъ, но нѣкакъ като заслужилъ човѣкъ, комуто се отдаваха почести днесъ. Гоститѣ се приструваха на кѣсопаветни. Мжжетѣ се присламчваха до дебелия домакинъ и изглеждаха поласкани, че могатъ да поговорятъ съ него, женитѣ го наблюдаваха съ любопитство. Госпожа Струмска гледаше очудена, тя не можеше да разбере какъ Здравевъ бѣше спечелилъ изведнажъ името на важна личностъ.

Тя седна въ срѣдната стая, дето нѣколко дами оживено приказваха. При нея дойде домаки-